ל) כתובות יח. ב"ב קע. [קדושין מג:], ב) [קדושין יג. וש"נו. ג) עי' מיי' פט"ו מהלכות מלוה הל"ב דגרים אינו נאמן, ד) כתובות פח. ב"ב ו.. כ) ולעיל לד: וש"כו.

גליון הש"ם

רש"י ד"ה כיון דקא מודית וכו' ודברים שהיו בלבך. וכ"כ הראב"ן סי" קו אבל בעניי אין מובן לי לאף אם הוו דברים מ"מ לוף מט שא לפנים מל כיון דוה נותן לו פרעון הוי פרעון ואין בכח המלוה לומר שלא יהיה פרעון רק :פקדון

מוסף רש"י

כל האומר לא לויתי כל האומר לא כאומר לא פרעתי דמי. דכיון דאמר לא לוה מודה הוא שלא פרע. והרי שטר מוכיח עליו שלוה (כתובות **.**(.∏9

רבינו חננאל (המשך) משתבע ליה: ההוא דאמ ליה לחבריה כי פרעת לי פרעז באנפי סהדי דתנו זוזי אתא לקמיה דרב נחמן א"ל אין קבלתינהו ולאו בתורת פרעון אלא בתורת פקדון עד דפרען באנפי דתנו הלכתא: א״ל רב נחמן כיון דקא מודית דקבלתינהו מיניה פרעון הוי מאי בעית לקיומי תנאיה זיל איתינהו דהא אנא ורב ששת דתנינן הלכתא וכוליה תלמודא דלפרעך קמן: ההוא דא"ל לחבריה הב לי זוזי דאוזיפתד א״ל לא היו דברים מעולם. אתו סהדי דאוזפיה ופרעיה אמר רבא כל האומר לא לויתי כאומר לא פרעתי דמי וחייב: ההוא דא"ל לחבריה הב לי מאה זוזי פרעתיך בפני פלוני ופלוני אתו פלוני ופלוני ואמרו רב ששת הוחזק כפרן. . כלומר אם יטעוו אח״כ רמיא עליה דאיניש לאו אדעתיה. פירוש העדים כיון דלא רמיא עליהו לאו אדעתיהו. והן ששכחו וטענתיה דלוה טענה היא: ההוא דאמר לחבריה הב לי שית מאה זוזי דמסיק בך. א״ל ולאו פרעתיך ק׳ קבי

היובתא דרב אסי. אבל לשמואל ניחא דמני לפרש דה"ק נססיו לך חייב. לפרוע: בעדים הלויסיך. קס"ד בשעת הלואה קאי ואמר ליה ראה שבעדים הלויתיך ואף אתה אל תפרעני אלא בעדים: דלמה נשעה הביעה קהמר. כשתבעו בב"ד וזה חומר פרעתיך אמר לו והלא בעדים הלוימיך בעדים הוה לך לפורעני ולא אמר לו

כן בשעת הלואה ומשום הכי פטר ליה ר' יהודה בן בתירא: אול פרעיה באפי סהדי אחריני. וזה אומר עדי שקר הם: ואיתניסו. מיד המלוה: להוי פקדון בידי. ואיני עליהן אלא שומר חנם שלא קבלתים בתורת פרעון: כיון דקא מודים. דקבלתינהו וזה לא בתורת פקדון מסרם לך הוי פרעון ° ודברים שהיו בלבך אינם דברים: דיזיף ופרע. אותה הלואה שזה כופר ודאי לוה אותה באותו היום אבל לאחר זמן פרעיה: כאומר לא פרעתי דמי. דכיון דלא לוה לפי דבורו לא פרע והרי יש עדים שלוה נאמנין הם על הלואה ואינן נאמנין על הפרעון דהודאת בעל דין כמאה עדים: דמסיקנה בד. שחני נושה בך: לא היו דברים מעולם. לא פרע לפנינו וזה אומר או בפניהם או שלא בפניהם פרעתיך: הוחוק כפרן. ואינו נאמן אפילו בשבועה לומר פרעתיך שלא בפניהם שהרי אמר פרעתיך בפניהם ונמצא שקרן: כל מלחה דלה רמיה עליה דחיניש. כגון זה שלא היה לו לומר פרעתיך בעדים שלא אמר לו זה בשעת הלואה בעדים פרע לי הלכך לא שם לבו לזכור אם בעדים פרע אם שלא בעדים ואמר בעדים פרעתיך ולאו אדעתיה ואינו הוחזק כפרן בכך:

תיובתא דרב אסי אמר לך רב אסי אנא כי אמרי היכא דמעיקרא אוזפיה בעדים דלא לדידיה הימניה הכא הא הימניה רב יוסף מתני הכי אמר רב יהודה אמר רב אמי בעדים בואם אמר אל תפרעני אלא בעדים צריך לפורעו בעדים כי אמריתה קמיה דשמואל אמר לי יכול לומר לו פרעתיך בפני פלוני ופלוני והלכו להם למדינת הים תַנהו לי נתתיו לך חייב מפני שצריך ליתן לו בעדים תיובתא דשמואל אמר לך שמואל תנאי היא דתניא בעדים הלויתיך בעדים פרעתיך בפני פלוני ופלוני והלכו להם למדינת הים ∘פריך רב אחא ממאי דבשעת הלואה קאי דלמא בשעת תביעה קאי והכי קאמר ליה לאו בעדים הלויתיך בעדים היה לך לפורעני אבל בשעת הלואה דברי הכל חייב אמר רב פפי משמיה דרבא הלכתא המלוה את חבירו בעדים צריך לפורעו בעדים ורב פפא משמיה דרבא אמר המלוה את חבירו בעדים אין צריך לפורעו

בעדים ואם אמר אל תפרעני אלא בעדים

צריך לפורעו בעדים ואם אמר לו פרעתיך

בפני פלוני ופלוני והלכו להם למדינת הים ינאמן: סימן ראוב"ן ושמעו"ן דתנ"ו הלכת"א יזפ"י ופר"ע פלוני ופלוני עפצ"י סטרא"י בהימנות"א כבי תרי: ההוא דא"ל לחבריה כי פרעתין פרעין לי באפי ראובן ושמעון אזל ופרעיה באפי תרי מעלמא אמר אביי באפי בי תרי אמר ליה באפי בי תרי פרעיה אמר ליה רבא ילהכי קאמר ליה באפי ראובן ושמעון כי היכי דלא נדחייה ההוא דאמר ליה לחבריה כי פרעת לי פרעין לי באפי בי תרי דתנו הלכתא אזל פרעיה בין דיליה לדיליה איתניסו הנך זוזי אָתא לקמיה דרב נחמן א"ל אין קבולי קבלתינהו מיניה דרך פקדון ואמינא ליהוי גבאי פקדון עד דמתרמו בי תרי דתנו הלכתא ומקיים תנאיה א"ל יכיון דקא מודית דודאי שקלתינהו מיניה פרעון מעליא הוי אי אמרת לקיומי תנאיה זיל אייתינהו דהא אנא ורב ששת דתנינא הלכתא וספרא וספרי ותוספתא וכולא גמרא ההוא דאמר ליה לחבריה הב לי מאה זוזי דאוזיפתך אמר ליה לא היו דברים מעולם אזל אייתי סהדי דאוזפיה ופרעיה אמר אביי מאי ניעבוד אינהו אמרי אוזפיה אינהו אמרי פרעיה רבא אמר ייכל האומר לא לויתי כאומר לא פרעתי דמי ההוא דאמר ליה לחבריה הב לי מאה זוזי דמסיקנא בך א"ל לא פרעתיך בפני פלוני ופלוני אתו פלוני ופלוני אמרי לא היו דברים מעולם סבר רב ששת למימר הוחזק כפרן אמר ליה רבא יכל מילתא דלא רמיא עליה דאינש לאו אדעתיה ההוא דאמר ליה לחבריה הב לי שית מאה זוזי דמסיקנא בך א"ל ולא פרעתיך מאה קבי עפצי

ייהמלוה את חבירו בעדים אינו צריך לפורעו תנן מנה, לי בִידך אמר לו הן אמר לו אל תתנהו לי אלא בפני עדים למחר אמר לו פרע לי או יתן או יביא ראיה שנתן רבי יהודה בן בתירא אומר יכול לומר לו

נתתיו לך בפני פלוני ופלוני והלכו להם למדינת הים ולמאי דמפרשינן דלשמואל נאמן לומר פרעתיך ביני ובין עצמך במגו דאי בעי אמר פרעתיך בפני פלוני ופלוני אתי שפיר טפי: תיובתא דשמואל. חימה מאי

קושיא דלמא נתתיו לך שלא בעדים קאמר ולהכי חייב וי"ל דשמואל הכי קאמר מתוך שיכול לומר פרעתיך בפני פלוני ופלוני והלכו להם למדינת הים כי אמר נמי פרעתיך ביני ובין עלמך נאמן במגו ומיהו רב פפא בסמוך ודאי לית ליה האי מגו דהא קאמר בסמוך לריך לפורעו בעדים וצריך לדחוק לפי׳ זה דפליגי רב פפא ושמואל בדברי רבי יהודה בן בתירא ועוד יש לתמוה לגמרא שהקשה לשמואל מסיפא דמתני' מנ"ל לפרש דברי שמואל כך מאחר שרב פפא לית ליה האי סברא לכן נראה שהמקשה משמע ליה דמפני שלריך ליתן לו בעדים משמע שלריך לברר שפרעו בעדים וקלת משמע כן בכל הסוגיה: **ורב** פפא משמיה דרבא אמר אין צריך לפורעו בעדים. מר״ת כן הלכה דהא אמר רבי אבא בגט פשוט (ב"ב דף קע.) וקיימא לן המלוה את הבירו בעדים אין לריך לפורעו בעדים וכן רבא ורמי בר חמא ס"ל : (מקמן דף מה:): אול פרעיה באפי סהדי אחריני.

פי' בקונטרס וזה אומר עדי שקר הם ואם תאמר ואיך נאמן לומר שמשקרין ויש לומר דכיון דאמר באפי ראובן ושמעון בעי למימר מהימנת לי כל היכא דאמרת לא פרען עד דפרענא באפי ראובן ושמעון כדלקמן ומיהו הא דקאמר בסמוך להכי קאמר באפי ראובן ושמעון כי היכי דלא לידחייה לא אתי שפיר לפירושו דמה דיחוי שייך כיון דמייתי סהדי וה"ל למימר כי היכי דלא למיפטר אי אייתי סהדי אחריני לכן נראה לר"י דמיירי דקאמר פרעתיך באפי סהדי והלכו להם למדינת הים ויש פירושים שכתוב

בהן כן וגם ר״ח פירש כן: הא אנא והא רב ששת. בדיחותה בעלמא הוא דקא מהדר ליה ולאו משום דלריך לקיים תנאו: בל האומר לא לויתי בו'. ואביי לית ליה והא דתנן למחר אמר לו תנהו לי אין לך בידי חייב וטעמא דכיון דאמר לא לוה הוי כמודה שלא פרע התם ליכא עדים דאמרי פרעו כי הכא ולהכי אביי גופיה אית ליה בפ"ק דב"ב (דף ו. ושם) דכל האומר לא לויתי כו' כיון דליכא עדים שפרע וא"ת אמאי לא מתרלינן הכא דבוריה לא לויתי כלומר לא עמדתי בהלואתי אלא פרעתי כמו בפ' אמרו לו (כריתות

יב.) גבי לא נטמאחי דמתרלינן דבוריה לא עמדתי בטומאחי אלא טבלתי ואומר ריב״א דהכא לא קאמר לא לויחי אלא להד״מ דלא שייך לתרולי לישניה אבל בפרק הכוחב (כתובות דף פח.) קשה דקאמר אבל אמרי יחמי אמר לנו אבא לא לויתי נפרעין מהם שלא בשבועה דכל האומר לא לויתי כו׳ ויש לומר דהאב היה יכול לטעון ולחרץ דבריו אבל ליתומים לא טענינן מילתא דלא שכיחא ועוד יש לחלק דהכא כשטוענין עליו בבית דין יש לו להשיב בענין שיפטר ואין לנו לתרך דבריו: בל מילתא דלא רמיא עליה דאינש לאו אדעתיה. תיתה בגט פשוט (ב"ב דף קע.) גבי עובדא דרב ילחק בר יוסף דהוה מסיק זוזי ברבי אבא מסיק אף על גב דהמלוה חבירו בעדים אין כו׳ כי טעין ואמר פרעמי בפני פלוני ופלוני צריך לברר ויבואו פלוני ופלוני ויעידו ואמאי הא אמרינן לאו אדעתיה וי״ל דרבא סבר ליה

לד טוש"ע חו"מ סי ע

מ"א: מ"ל: נב ב ג מיי׳ שם פט"ו סמג שם טוש"ע

אל מו פתני פט פופ ע שם פעיף ג: גג ד מייי שם טוש״ע שם קעיף ד: גד ה טוש"ע שם ס"ה: גה ו מיי' פ"ו מהלכות

טועו הל"ג סמג עשיו לה טוש"ע חו"מ סי' עט סעיף א: בו ז מיי שם הל"ד סמג

שם טוש"ע שם סי"ל וסי' קמו סעיף ג:

רבינו חננאל

אמר רב יהודה אמר רב אמר רב יהודה אמר רב אסי המלוה את חבירו בעדים אין צריך לפורעו בעדים. ואם א"ל אל תפרעני אלא בעדים צריך לפורעו בעדים ושמואל אמר יכול לומר לו פרעתיך בפני פלוני ופלוני . והלכו להם למדינת הים: והקכו להם למוינו הים: ואקשינן על שמואל והתנן מנה לי בידך א"ל הן אל תתנהו לי אלא בפני עדים למחר א"ל תנהו לי נתתיו לך חייב מפני שצריך תנאי היא דתניא בעדים הלויתיך בעדים פרעני כו׳. ואסיקנא משמיה דרבא המלוה את חבירו בעדים אין צריך לפורעו בעדים ואם א״ל אל תפרעני אלא בעדים צריך לפורעו בעדים. צריך לפורעו בעדים. ואם א"ל פרעתיך בפני פלוני ופלוני והלכו להן במדינת הים אינו לו) נאמן: ההוא דאמר ליה לחברי׳ כי פרעת לי פרעיז לחבר" כי פרעת לי פרעק לחבר" בפני ראובן ושמעון טען בפני אחרינא. דפרע" בפני אחרינא. אמר רבא להכי א"ל רבא לדחייה. מסתברא כד לידחייה. מסתברא כד טעין פרעהיך באנפי סהדי אחבריני ודלים להבני הדלים אחבריני ודלים להבנים הדיי הדלים להבנים הדיים החברים החברינו ודלים להבנים החברים החברי אחריני והלכו למדינת הים אבל אי איתנהו ומסהדי דפרעיה. [לא] אמר רבא דלא מהימני: ירושלמי מנה לי בידך א״ל הן אל תתנהו לי א"ל הן אל תתנהו אלא בפני פלוני ופלוני א"ל נתתיו לך בפני פלוני. אתא עובדא קמי רבי אמר יבואו פלוני ופלוני ויעידו. הבא לידון בשטר ובחזקה רבי אומר ידוז בשטר רשב"ג אומר רון בשטר רשב ג אומה בחזקה: מעשה בא לפני ר' חייא והורה כרשב"ג ³) קשיא דר׳ אדר׳ לא קשיא על אמתת הדבר: המחזיק מחמת אונו ונמצא פסול בטלה החזקה: ההוא דאתה קמיה דרב וטען על חבריה חטין ושעורין וכוסמין. ואמר ליה המתן עד דיגלגל עלך כל מאי דבעי. ובסיפא את

ל) כן היתה ג"כ גירסתרשב"א בדברי רבינו אבל רבינו לקמן דגרס נאמן וע"ש. ב) עי' תוס' כאן סד"ה כל